

ความคิดเห็นของประชาชนที่มีต่อการส่งเสริมศาสนา ศิลปะ และ
วัฒนธรรมขององค์การบริหารส่วนตำบลในอำเภอปากพนัง จังหวัด
นครศรีธรรมราช

THE PEOPLE'S OPINION TOWARDS PROMOTION OF RELIGION
ART AND CULTURE OF ADMINISTRATIVE ORGANIZATION IN PAK
PHANANG DISTRICT, NAKHON SI THAMMARAT PROVINCE

พระครูสิทธิการโกศล

กัณฑ์คุณ หนูทองแก้ว

มหาวิทยาลัยมหามกุฏราชวิทยาลัย วิทยาเขตศรีธรรมศรราช

พระณัฐพงษ์ ญาณเมธี (ไกรเทพ)

พระณัฐพงษ์ สิริสุนโร (จันทรโร)

พระธีรวัฒน์ อนาวิโล (ทองบุญชู)

มหาวิทยาลัยมหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย วิทยาเขตนครศรีธรรมราช

บทคัดย่อ

วิทยานิพนธ์นี้มีวัตถุประสงค์ 1) เพื่อศึกษาความคิดเห็นของประชาชนที่มีต่อการส่งเสริมศาสนา ศิลปะ และวัฒนธรรมขององค์การบริหารส่วนตำบลในอำเภอปากพนัง จังหวัดนครศรีธรรมราช 2) เพื่อเปรียบเทียบความคิดเห็นที่มีต่อการส่งเสริมศาสนา ศิลปะ และวัฒนธรรมขององค์การบริหารส่วนตำบลในอำเภอปากพนัง จังหวัดนครศรีธรรมราช ของประชาชน ที่มี เพศ อายุ ระดับการศึกษา อาชีพ และรายได้ต่อเดือน ต่างกัน 3) เพื่อศึกษาข้อเสนอแนะเกี่ยวกับแนวทางการส่งเสริมศาสนา ศิลปะ และวัฒนธรรมขององค์การบริหารส่วนตำบลในอำเภอปากพนัง จังหวัดนครศรีธรรมราช ประชากร ได้แก่ ประชาชนที่มีภูมิลำเนาอยู่ในองค์การบริหารส่วนตำบลใน อำเภอปากพนัง จังหวัดนครศรีธรรมราช จำนวน 11,235 คน กำหนดขนาดของกลุ่มตัวอย่างโดยใช้ตาราง Krejcie และ Morgan ได้กลุ่มตัวอย่าง จำนวน 375 คน เก็บรวบรวมข้อมูลโดยใช้แบบสอบถาม สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล ได้แก่ การแจกแจงความถี่ ค่าร้อยละ ค่าเฉลี่ย ค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน การทดสอบค่าที (t-test) การทดสอบความแปรปรวนแบบทางเดียว One - Way ANOVA (F- test) และเมื่อพบว่า ค่า F มีความแตกต่างจะทดสอบเป็นรายคู่ด้วยวิธี LSD (Least Significant Difference)

ผลการวิจัยพบว่า

1) ความคิดเห็นของประชาชนที่มีต่อการส่งเสริมศาสนา ศิลปะ และวัฒนธรรม ขององค์การบริหารส่วนตำบลในอำเภอปากพนัง จังหวัดนครศรีธรรมราช โดยรวม อยู่ในระดับมาก เมื่อพิจารณาเป็นรายด้าน พบว่า ด้านการมีส่วนร่วม มีค่าเฉลี่ยสูงสุด รองลงมา คือ ด้านการเรียนรู้ ส่วนด้านการอยู่ร่วมกันอย่างสมานฉันท์ มีค่าเฉลี่ยต่ำสุด ตามลำดับ จำแนกตามเพศ อายุ ระดับการศึกษา อาชีพ และรายได้ต่อเดือน พบว่า อยู่ในระดับมาก

2) ผลการเปรียบเทียบความคิดเห็นที่มีต่อการส่งเสริมศาสนา ศิลปะ และวัฒนธรรมขององค์การบริหารส่วนตำบลในอำเภอปากพนัง จังหวัดนครศรีธรรมราช ของประชาชน มีเพศ อายุ ระดับการศึกษา อาชีพ และรายได้ต่อเดือนต่างกัน พบว่า แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .001.

3) ข้อเสนอแนะเกี่ยวกับแนวทางการส่งเสริมศาสนา ศิลปะ และวัฒนธรรมของ องค์การบริหารส่วนตำบลในอำเภอปากพนัง จังหวัดนครศรีธรรมราช ได้แก่ ควรส่งเสริมให้ประชาชนเรียนรู้ด้านศาสนา สนับสนุนการฝึกอบรม ศึกษาดูงาน ระดมความคิด สร้างเครือข่ายในด้านการเรียนรู้และควรมีการประสานความร่วมมือแบบบูรณาการ และสร้างเครือข่ายที่เพื่อการอนุรักษ์ภูมิปัญญา และวัฒนธรรม ส่งเสริมการปรองดองและสมานฉันท์ ช่วยเหลือเกื้อกูลกันให้เป็นไปตามหลักศาสนาของตนเอง

คำสำคัญ: การส่งเสริม, ศาสนา ศิลปะ และวัฒนธรรม

Abstract

The objectives of this thesis were as follows 1) To study the people's opinion towards promotion of religion art and culture of administrative organization in Pakphanang district, Nakhon Si Thammarat province. 2) To compare the people's opinion towards promotion of religion art and culture of administrative organization in Pakphanang district, Nakhon Si Thammarat province in terms of sexes, ages, degree of educations, occupations, and monthly incomes as differently 3) To study the suggestion on the way to promote on religion, art and culture of administrative organization in Pakphanang district, Nakhon Si Thammarat province. The population were composed of people who live in the area of administrative organization in Pakphanang district, Nakhon Si Thammarat province there are about 11,235 persons, sample size according to Krejcie and Morgan's table measurement, the samples were about 375 persons, data collection with questionnaire, the

statistics were analyzed by frequency, percentage, mean, standard deviation, t-test, one way ANOVA (F-test) and LSD method.

The findings were as follows

1) The people's opinion towards promotion of religion art and culture of administrative organization in Pakphanang district, Nakhon Si Thammarat province by overview was at more level when considered in each aspect found that the aspect of participation was the highest mean and followed up the aspect of learning and the aspect of living as reconciliation was the lowest mean respectively, classified in terms of sexes, ages, degrees of education, occupations, and monthly incomes found that there were at more level.

2) The comparative result on people's opinion towards promotion of religion art and culture of administrative organization in Pakphanang district, Nakhon Si Thammarat province in terms of sexes, ages, degrees of education, occupations, and monthly incomes found that there were different as statistically significance at .001.

3) The suggestion on the way to promote religion, art, and culture of sub-district administrative organization in Pakphanang district, Nakhon Si Thammarat province found that there should promote people to learn for religion and promote to training study tour, brain storming, to have a learning network and to have a integrated co-operation and to have a network for wisdom conservation and culture, to promote on reconciliation to help each other according to own religion.

Keywords: promotion of religion, art and culture

บทนำ

การส่งเสริมศาสนา ศิลปะ วัฒนธรรมในท้องถิ่น มีความสำคัญมากที่ทำให้ประชาชนเกิดความผูกพัน และมีจิตสำนึกรักท้องถิ่นของตนเอง เพราะว่าเป็นการสร้างความเข้าใจที่ถูกต้อง เพื่อให้คนในสังคมทราบว่าวัฒนธรรมคืออะไร และวัฒนธรรมสำคัญสำหรับการพัฒนาอย่างไร เป็นยุทธศาสตร์ที่สำคัญที่สุด เพราะเมื่อเกิดความเข้าใจที่ถูกต้อง (สัมมาทรรณะหรือสัมมาทิฐิ) สังคมก็จะปฏิบัติถูกต้องได้ กิจกรรมเพื่อสร้างความเข้าใจที่ถูกต้องนี้ได้แก่ มีเวทีแลกเปลี่ยนความคิดเห็นอย่างสม่ำเสมอ การรวบรวมข้อมูลข่าวสาร ความรู้ การส่งเสริมการวิจัย การสังเคราะห์ข้อมูล ข่าวสาร และผลการวิจัยให้เป็นปัญญาที่สูงขึ้น

ส่งเสริมสถาบันครอบครัว โดยการสนับสนุนให้พ่อ แม่ ลูกได้มีเวลาให้แกกันและกันมากยิ่งขึ้นเหมือนในอดีต อันจะเป็นการสร้างครอบครัว ความรัก ความเข้าใจในครอบครัว ได้มากยิ่งขึ้น และมีแนวทางการส่งเสริมศาสนา ศิลปะ วัฒนธรรม และจารีตประเพณีท้องถิ่น คือการเข้าใจในเรื่องความหลากหลายทางศาสนา ศิลปะ วัฒนธรรม และจารีตประเพณีกล่าวคือ สังคมวัฒนธรรมไทยเป็นสังคมแห่งความหลากหลาย ที่มีกลุ่มคนที่มีศาสนา ศิลปะวัฒนธรรม และจารีตประเพณีที่หลากหลายร่วมกัน การอยู่ร่วมกันอย่างสมานฉันท์ในสังคมแห่งความหลากหลายนี้ คนในท้องถิ่นจำเป็นต้องมีความเข้าใจในวัฒนธรรมอื่น ๆ ที่อยู่แวดล้อมตนกระตุ้นให้ท้องถิ่นเห็นถึงความสำคัญและภาคภูมิใจในศาสนา ศิลปะ วัฒนธรรมและจารีตประเพณีของตน อันจะนำมาสู่การมีจิตสำนึกและการรวมตัวของคนในท้องถิ่น การมีส่วนร่วมของคนในท้องถิ่น ในการดำเนินงานต่าง ๆ ที่เกี่ยวข้องกับการส่งเสริมศาสนา ศิลปะ วัฒนธรรม และจารีตประเพณีท้องถิ่น การดำเนินกิจกรรมด้านศาสนา ศิลปะ วัฒนธรรม จารีตประเพณีท้องถิ่น อันจะเป็นการเผยแพร่ สืบสาน อนุรักษ์ และพัฒนาวัฒนธรรมท้องถิ่นให้ยังคงดำรงอยู่อย่างยั่งยืนท่ามกลางกระแสการเปลี่ยนแปลงของโลก สร้างเครือข่ายสายใยวัฒนธรรม ส่งเสริมให้สังคมสร้างและขยายเครือข่ายการเรียนรู้ศาสนา ศิลปะ วัฒนธรรม และจารีตประเพณีในท้องถิ่นของตนเอง (กรมส่งเสริมการปกครองท้องถิ่น, 2547)

อำเภอปากพนัง จังหวัดนครศรีธรรมราช มีองค์การบริหารส่วนตำบลที่มีส่งเสริมให้การสนับสนุนให้ประชาชนได้รับการศึกษา บำรุงศาสนา และรักษาศิลปวัฒนธรรม จารีตประเพณี ภูมิปัญญาท้องถิ่น ฯลฯ อยู่ 13 องค์การบริหารส่วนตำบล แต่ในงานวิจัยครั้งนี้ได้ศึกษาวิจัยเฉพาะองค์การบริหารส่วนตำบลปากพนังฝั่งตะวันตก มีประชากรรวมทั้งสิ้น 5,701 คน โดยแบ่งการบริหารการปกครองเป็น 4 หมู่บ้าน ได้แก่ หมู่ที่ 1 บ้านบางหวด หมู่ที่ 2 บ้านบางลึก หมู่ที่ 3 บ้านริมคลองสุขุม หมู่ที่ 4 บ้านบนเนิน ประกอบอาชีพทางด้านการเกษตรโดยเฉพาะ การทำนา การเลี้ยงกุ้งกุลาดำ การทำไร่นาสวนผสม ฯลฯ มีสถาบันและองค์การทางศาสนา และโรงเรียน สถานีตำรวจ เน้นการพัฒนา รักษา ส่งเสริมพัฒนาแหล่งน้ำเพื่อการเกษตร พัฒนาทางด้านโครงสร้างพื้นฐานพัฒนาทางด้านเศรษฐกิจพัฒนาทางด้านสาธารณสุข ส่งเสริมการศึกษา ศาสนา วัฒนธรรมและภูมิปัญญาท้องถิ่น พัฒนาแหล่งน้ำเพื่อการอุปโภคและบริโภค พัฒนาและเสริมสร้างความเข้มแข็งของสังคม ชุมชน และครอบครัว และองค์การบริหารส่วนตำบลคลองกระบือ ซึ่งมีประชากร จำนวนทั้งสิ้น 5,534 คน แบ่งการปกครองเป็น 12 หมู่บ้าน มีพื้นที่โดยประมาณ 31.78 ตารางกิโลเมตร หรือคิดเป็นเนื้อที่ประมาณ 19,862 ไร่ ซึ่งทั้ง 2 องค์การบริหารส่วนตำบลได้กำหนดจุดมุ่งหมายเพื่อการพัฒนา อันได้แก่ การพัฒนาแหล่งน้ำเพื่อการเกษตร การพัฒนาทางด้านโครงสร้างพื้นฐาน การพัฒนาทางด้านเศรษฐกิจ การพัฒนาทางด้านสาธารณสุข การพัฒนา

และส่งเสริมการศึกษา ศาสนา วัฒนธรรมและภูมิปัญญาท้องถิ่น การพัฒนาแหล่งน้ำเพื่อการอุปโภคและบริโภค การพัฒนาและเสริมสร้างความเข้มแข็งของสังคม ชุมชนและครอบครัว การป้องกันการทำลายทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม รวมทั้งการกำจัดขยะมูลฝอยและสิ่งปฏิกูล

ด้วยการตระหนักถึงภารกิจ อำนาจหน้าที่ตามกฎหมายที่ได้ให้องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นดำเนินการในด้านการส่งเสริมศาสนา ศิลปะ วัฒนธรรม และจารีตประเพณีท้องถิ่น เพื่อให้การปฏิบัติงานเป็นไปภายใต้มาตรฐานเดียวกัน กรมส่งเสริมการปกครองส่วนท้องถิ่น กระทรวงมหาดไทยจึงได้จัดทำมาตรฐานการส่งเสริมศาสนา ศิลปะ วัฒนธรรม และจารีตประเพณีท้องถิ่น เพื่อใช้เป็นคู่มือแนวทางในการปฏิบัติงาน การวางแผนกำหนดยุทธศาสตร์แผนงานและกิจกรรมต่าง ๆ ที่เกี่ยวข้องซึ่งจะช่วยให้องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นได้ปฏิบัติงานอย่างมีคุณภาพ และประสิทธิภาพต่อไป โดยองค์การบริหารส่วนตำบลต้องมีการวางแผนให้ประชาชนรู้คุณค่าของศาสนา วัฒนธรรม ประเพณีและภูมิปัญญาท้องถิ่น ซึ่งส่วนใหญ่ก็มาจากพระพุทธศาสนา การให้วัดต่าง ๆ เป็นศูนย์รวมของประชาชนในเขตชุมชนรอบ ๆ วัด เข้ามาประกอบกิจกรรมต่าง ๆ ร่วมกัน เป็นศูนย์รวมของการเสริมสร้างแนวร่วมในการสนับสนุนศาสนา ศิลปะ วัฒนธรรม แต่ก็ยังไม่ราบรื่น เพราะถูกมองข้ามจากกลุ่มคนบางกลุ่ม ในการที่จะร่วมกันกับองค์การบริหารส่วนตำบลในการช่วยรักษา และสนับสนุน ร่วมในการอนุรักษ์ให้คงอยู่ถาวร และพัฒนาให้ดีขึ้นเหมาะสม

ดังนั้น ด้วยเหตุผลดังกล่าว ผู้วิจัยเห็นว่าหากองค์การบริหารส่วนตำบลคลองกระปือ และองค์การบริหารส่วนตำบลปากพั่นฝั่งตะวันตก อำเภอปากพั่น จังหวัดนครศรีธรรมราชมีนโยบายส่งเสริมศาสนา ศิลปะ วัฒนธรรม และจารีตประเพณีท้องถิ่น ย่อมส่งผลอันดีต่อชุมชน ซึ่งผู้วิจัยจึงมีความสนใจที่จะศึกษาว่าประชาชนมีความคิดเห็นอย่างไรต่อการส่งเสริมศาสนา ศิลปะ และวัฒนธรรมขององค์การบริหารส่วนตำบลคลองกระปือ และปากพั่นฝั่งตะวันตกเพื่อนำข้อมูลไปใช้ในการกำหนดเป็นนโยบาย เพื่อส่งเสริมศาสนา ศิลปะ วัฒนธรรม และจารีตประเพณีท้องถิ่นต่อไป

วัตถุประสงค์ของการวิจัย

1. เพื่อศึกษาความคิดเห็นของประชาชนที่มีต่อการส่งเสริมศาสนา ศิลปะ และวัฒนธรรมขององค์การบริหารส่วนตำบลในอำเภอปากพั่น จังหวัดนครศรีธรรมราช
2. เพื่อเปรียบเทียบความคิดเห็นที่มีต่อการส่งเสริมศาสนา ศิลปะ และวัฒนธรรมขององค์การบริหารส่วนตำบลในอำเภอปากพั่น จังหวัดนครศรีธรรมราช ของประชาชน ที่มีเพศ อายุ ระดับการศึกษา อาชีพ และรายได้ต่อเดือน ต่างกัน

3. เพื่อศึกษาข้อเสนอแนะเกี่ยวกับแนวทางการส่งเสริมศาสนา ศิลปะ และวัฒนธรรมขององค์การบริหารส่วนตำบลในอำเภอปากพนัง จังหวัดนครศรีธรรมราช

วิธีดำเนินการวิจัย

การวิจัยครั้งนี้เป็นการวิจัยในเชิงปริมาณ เพื่อให้สอดคล้องกับวัตถุประสงค์ ผู้วิจัยดำเนินการวิจัย ดังนี้

ประชากรที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ ได้แก่ ประชาชนที่มีภูมิลำเนาอยู่ในองค์การบริหารส่วนตำบลปากพนังฝั่งตะวันตกและองค์การบริหารส่วนตำบลคลองกระบือ อำเภอปากพนัง จังหวัดนครศรีธรรมราช จำนวน 11,235 คน

กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ ได้แก่ 1) เชิงปริมาณ ศึกษาจากประชาชนที่มีภูมิลำเนาอยู่ในองค์การบริหารส่วนตำบลปากพนังฝั่งตะวันตกและองค์การบริหารส่วนตำบลคลองกระบือ อำเภอปากพนัง จังหวัดนครศรีธรรมราช จำนวน 11,235 คน กำหนดขนาดของกลุ่มตัวอย่างโดยใช้ตารางกำหนดกลุ่มตัวอย่างของเครจซี่และมอร์แกน (Krejcie and Morgan) (สงศรี ขมภูวรงค์, 2554) ได้กลุ่มตัวอย่าง จำนวน 375 คน เชิงคุณภาพ ศึกษาจากประชาชนที่เป็นผู้นำชุมชนขององค์การบริหารส่วนตำบลปากพนังฝั่งตะวันตกและองค์การบริหารส่วนตำบลคลองกระบือ ได้แก่ 1) ผู้นำกลุ่มอาชีพ 2) กลุ่มสหกรณ์ออมทรัพย์ 3) ปราชญ์ชาวบ้าน 4) อดีตสมาชิกองค์การบริหารส่วนตำบล และ 5) ข้าราชการบำนาญ ซึ่งใช้เป็นกลุ่มตัวอย่างในการสัมภาษณ์ จำนวน 6 คน

เทคนิควิธีสุ่มตัวอย่าง ได้แก่ ในเชิงปริมาณใช้วิธีการสุ่มตามลำดับชั้น (Stratified Random Sampling) (สงศรี ขมภูวรงค์, 2554) แบบสัดส่วน โดยเทียบบัญชีไตรยางศ์ และทำการสุ่มอย่างง่าย (Simple Random Sampling) โดยการกำหนดเลขสุ่ม และและในเชิงคุณภาพได้ใช้วิธีการสุ่มแบบเจาะจง (Purposive Sampling) เก็บข้อมูลโดยการสัมภาษณ์จากประชาชนที่เป็นผู้นำชุมชน จำนวน 6 คน (สงศรี ขมภูวรงค์, 2554)

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ ได้แก่ แบบสอบถามและแบบสัมภาษณ์

สถิติที่ใช้ในการวิจัย ได้แก่ ค่าความถี่ ค่าร้อยละ ค่าเฉลี่ย ค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน ค่า t-test การทดสอบความแปรปรวนแบบทางเดียว One-Way ANOVA เป็นการทดสอบค่า เอฟ (F-test) และเมื่อปรากฏว่า ค่า F มีนัยสำคัญทางสถิติ จึงทดสอบความแตกต่างค่าคะแนนเฉลี่ยรายคู่ โดยใช้วิธี LSD (Least Significant Difference)

ผลการวิจัย

การวิจัยเรื่อง “ความคิดเห็นของประชาชนที่มีต่อการส่งเสริมศาสนา ศิลปะ และวัฒนธรรมขององค์การบริหารส่วนตำบลในอำเภอปากพนัง จังหวัดนครศรีธรรมราช” ดังนี้

1. ผลการวิเคราะห์ข้อมูลเกี่ยวกับปัจจัยส่วนบุคคลของผู้ตอบแบบสอบถาม

1) จำแนกตามเพศ พบว่า ประชาชน ที่เป็นกลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่ เป็นเพศหญิง มีจำนวนทั้งสิ้น 248 คน คิดเป็นร้อยละ 66.13 และเป็นเพศชาย มีจำนวนทั้งสิ้น 127 คน คิดเป็นร้อยละ 33.87

2) จำแนกตามอายุ พบว่า ประชาชน ที่เป็นกลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่ มีอายุ 18 - 30 ปี มีจำนวนทั้งสิ้น 171 คน คิดเป็นร้อยละ 45.60 มีอายุ 31 - 40 ปี มีจำนวนทั้งสิ้น 107 คน คิดเป็นร้อยละ 28.53 มีอายุ 41 - 50 ปี มีจำนวนทั้งสิ้น 69 คน คิดเป็นร้อยละ 18.40 และมีอายุ 51 ปีขึ้นไป มีจำนวนทั้งสิ้น 28 คน คิดเป็นร้อยละ 7.47 น้อยที่สุด

3) จำแนกตามระดับการศึกษา พบว่า ประชาชน ที่เป็นกลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่ มีการศึกษาระดับประถมศึกษา มีจำนวนทั้งสิ้น 138 คน คิดเป็นร้อยละ 36.80 มีการศึกษาระดับอนุปริญา/ปวส. มีจำนวนทั้งสิ้น 116 คน คิดเป็นร้อยละ 30.93 มีการศึกษาระดับมัธยมศึกษา/ปวช. มีจำนวนทั้งสิ้น 73 คน คิดเป็นร้อยละ 19.47 และมีการศึกษาระดับปริญาตรี/สูงกว่า มีจำนวนทั้งสิ้น 48 คน คิดเป็นร้อยละ 12.80 น้อยที่สุด

4) จำแนกตามอาชีพ พบว่า ประชาชน ที่เป็นกลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่ มีอาชีพเกษตรกร/รับจ้างมีจำนวนทั้งสิ้น 155 คน คิดเป็นร้อยละ 41.33 มีอาชีพค้าขาย/ธุรกิจส่วนตัว มีจำนวนทั้งสิ้น 87 คน คิดเป็นร้อยละ 23.20 มีอาชีพราชการ/รัฐวิสาหกิจ มีจำนวนทั้งสิ้น 71 คน คิดเป็นร้อยละ 18.93 และมีอาชีพนักศึกษา/แม่บ้าน/ประมง มีจำนวนทั้งสิ้น 62 คน คิดเป็นร้อยละ 16.54 น้อยที่สุด

5) จำแนกตามรายได้ต่อเดือน พบว่า ประชาชน ที่เป็นกลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่ มีรายได้ 15,001 บาทขึ้นไปมีจำนวนทั้งสิ้น 126 คน คิดเป็นร้อยละ 33.60 มีรายได้ 5,000 - 10,000 บาท มีจำนวนทั้งสิ้น 105 คน คิดเป็นร้อยละ 28.00 มีรายได้ ต่ำกว่า 5,000 บาท มีจำนวนทั้งสิ้น 92 คน คิดเป็นร้อยละ 24.53 และมีรายได้ 10,001-15,000 บาท มีจำนวนทั้งสิ้น 52 คน คิดเป็นร้อยละ 13.87

2. ผลการวิเคราะห์ข้อมูลเกี่ยวกับความคิดเห็นของประชาชนที่มีต่อการส่งเสริมศาสนา ศิลปะ และวัฒนธรรมขององค์การบริหารส่วนตำบลในอำเภอปากพนัง จังหวัดนครศรีธรรมราชดังนี้

1) โดยรวม พบว่า ประชาชน มีความคิดเห็นต่อการส่งเสริมศาสนา ศิลปะ และวัฒนธรรมขององค์การบริหารส่วนตำบลในอำเภอปากพนัง จังหวัดนครศรีธรรมราช โดยรวมทั้ง 4 ด้าน อยู่ในระดับมาก เมื่อพิจารณาเป็นรายด้านโดยเรียงลำดับตามค่าเฉลี่ย

จากมากไปหาน้อย พบว่า ด้านการมีส่วนร่วม มีค่าเฉลี่ยสูงสุด รองลงมาคือ ด้านการเรียนรู้ ส่วนด้านการอยู่ร่วมกันอย่างสมานฉันท์ มีค่าเฉลี่ยต่ำสุด ตามลำดับ

2) จำแนกตามเพศ พบว่า ประชาชน มีความคิดเห็นต่อการส่งเสริมศาสนา ศิลปะ และวัฒนธรรมขององค์การบริหารส่วนตำบลในอำเภอปากพนัง จังหวัดนครศรีธรรมราช โดยรวมทั้ง 4 ด้าน เพศชาย อยู่ในระดับมาก ส่วนเพศหญิง อยู่ในระดับปานกลาง

3) จำแนกตามอายุ พบว่า ประชาชน มีความคิดเห็นต่อการส่งเสริมศาสนา ศิลปะ และวัฒนธรรมขององค์การบริหารส่วนตำบลในอำเภอปากพนัง จังหวัดนครศรีธรรมราช โดยรวมทั้ง 4 ด้าน อายุ 18 - 30 ปี และอายุ 51 ปีขึ้นไป อยู่ในระดับมาก ส่วนอายุ 31 - 40 ปี และอายุ 41 - 50 ปี อยู่ในระดับปานกลาง

4) จำแนกตามระดับการศึกษา พบว่า ประชาชน มีความคิดเห็นต่อการส่งเสริมศาสนา ศิลปะ และวัฒนธรรมขององค์การบริหารส่วนตำบลในอำเภอปากพนัง จังหวัดนครศรีธรรมราช โดยรวมทั้ง 4 ด้าน ระดับประถมศึกษา และระดับปริญญาตรี/สูงกว่า อยู่ในระดับมาก ส่วนระดับมัธยมศึกษา/ปวช. และระดับอนุปริญญา/ปวส. อยู่ในระดับปานกลาง

5) จำแนกตามอาชีพ พบว่า ประชาชน มีความคิดเห็นต่อการส่งเสริมศาสนา ศิลปะ และวัฒนธรรมขององค์การบริหารส่วนตำบลในอำเภอปากพนัง จังหวัดนครศรีธรรมราช โดยรวมทั้ง 4 ด้าน อาชีพเกษตรกร/รับจ้าง อาชีพนักศึกษา/แม่บ้าน/ประมง อยู่ในระดับมาก ส่วนอาชีพค้าขาย/ธุรกิจส่วนตัว และอาชีพราชการ/รัฐวิสาหกิจ อยู่ในระดับปานกลาง

6) จำแนกตามรายได้ต่อเดือน พบว่า ประชาชน มีความคิดเห็นต่อการส่งเสริมศาสนา ศิลปะ และวัฒนธรรมขององค์การบริหารส่วนตำบลในอำเภอปากพนัง จังหวัดนครศรีธรรมราช โดยรวมทั้ง 4 ด้าน รายได้ต่ำกว่า 5,000 บาท และรายได้ 15,001 บาท ขึ้นไป อยู่ในระดับมาก ส่วนรายได้ 5,000 -10,000 บาท รายได้ 10,001-15,000 บาท อยู่ในระดับปานกลาง

4. ผลการเปรียบเทียบความคิดเห็นของประชาชนที่มีต่อการส่งเสริมศาสนา ศิลปะ และวัฒนธรรมขององค์การบริหารส่วนตำบลในอำเภอปากพนัง จังหวัดนครศรีธรรมราช ที่มี เพศ อายุ ระดับการศึกษา อาชีพ และรายได้ต่อเดือนต่างกัน ดังนี้

1) พบว่า ประชาชน ที่มีเพศต่างกัน มีความคิดเห็นต่อการส่งเสริมศาสนา ศิลปะ และวัฒนธรรมขององค์การบริหารส่วนตำบลในอำเภอปากพนัง จังหวัดนครศรีธรรมราช โดยรวมทั้ง 4 ด้าน แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

2) พบว่า ประชาชน ที่มีอายุต่างกัน มีความคิดเห็นต่อการส่งเสริมศาสนา ศิลปะ และวัฒนธรรมขององค์การบริหารส่วนตำบลในอำเภอปากพนัง จังหวัดนครศรีธรรมราช โดยรวมทั้ง 4 ด้าน แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

3) พบว่า ประชาชน ที่มีระดับการศึกษาต่างกัน มีความคิดเห็นต่อการส่งเสริมศาสนา ศิลปะ และวัฒนธรรมขององค์การบริหารส่วนตำบลในอำเภอปากพนัง จังหวัดนครศรีธรรมราช โดยรวมทั้ง 4 ด้าน แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

4) พบว่า ประชาชน ที่มีอาชีพต่างกัน มีความคิดเห็นต่อการส่งเสริมศาสนา ศิลปะ และวัฒนธรรมขององค์การบริหารส่วนตำบลในอำเภอปากพนัง จังหวัดนครศรีธรรมราช โดยรวมทั้ง 4 ด้าน แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

5) พบว่า ประชาชน ที่มีรายได้ต่อเดือนต่างกัน มีความคิดเห็นต่อการส่งเสริมศาสนา ศิลปะ และวัฒนธรรมขององค์การบริหารส่วนตำบลในอำเภอปากพนัง จังหวัดนครศรีธรรมราช โดยรวมทั้ง 4 ด้าน แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

5. ผลการรวบรวมข้อเสนอแนะเกี่ยวกับแนวทางการส่งเสริมศาสนา ศิลปะ และวัฒนธรรมขององค์การบริหารส่วนตำบลในอำเภอปากพนัง จังหวัดนครศรีธรรมราช ดังนี้

1) ด้านการเรียนรู้ ได้แก่ ควรมีการรณรงค์ประชาสัมพันธ์ให้ประชาชนเกิดการตื่นตัวและเห็นคุณค่าของศาสนา ศิลปะและวัฒนธรรมประเพณี ควรสนับสนุนแหล่งเรียนรู้ทางวัฒนธรรมในชุมชนให้มีมากขึ้น ควรส่งเสริมให้ประชาชนเข้าใจเรื่องศาสนา ศิลปะและวัฒนธรรมที่ถูกต้อง ควรจัดทำป้ายประชาสัมพันธ์เกี่ยวกับวัฒนธรรมของท้องถิ่นที่ควรรักษาไว้ ควรจัดกิจกรรมที่ให้ความรู้เรื่องศาสนาให้มากขึ้น

2) ด้านการมีส่วนร่วม ได้แก่ ควรส่งเสริมให้ประชาชนมีส่วนร่วมในการอนุรักษ์และพัฒนาฟื้นฟูและถ่ายทอดศิลปะและวัฒนธรรมท้องถิ่น ควรให้ประชาชนมีส่วนร่วมในการจัดกิจกรรมการดำเนินงานเกี่ยวกับศาสนาและวัฒนธรรมของท้องถิ่น

3) ด้านการสร้างเครือข่าย ได้แก่ ควรสนับสนุนกลุ่มเครือข่ายต่าง ๆ เช่น กลุ่มศิลปหัตถกรรมผ้าบาติก กลุ่มรักษาภาษาท้องถิ่น กลุ่มทำเครื่องจักรสาน ฯลฯ ควรสนับสนุนกิจกรรมส่งเสริมด้านศาสนาผ่านให้ผู้นำชุมชนในท้องถิ่น ควรจัดให้มีหรือสนับสนุนการถ่ายทอดความรู้ด้านศาสนา ศิลปะ วัฒนธรรม ภูมิปัญญาและจารีตประเพณีระหว่างท้องถิ่น ควรจัดให้มีหรือสนับสนุนการสร้างเครือข่ายข้อมูลและการแลกเปลี่ยนข้อมูลด้านศาสนา ศิลปะ วัฒนธรรมระหว่างท้องถิ่นต่าง ๆ

4) ด้านการอยู่ร่วมกันอย่างสมานฉันท์ ได้แก่ ควรจัดให้มีหรือสนับสนุนหรือประสานกับหน่วยงานอื่นในการประชาสัมพันธ์เพื่อสร้างความสมานฉันท์ เช่น การประชาสัมพันธ์ตามสื่อต่าง ๆ หรือการเข้าร่วมกิจกรรมของศาสนาต่าง ๆ ที่สามารถเข้าร่วม

ได้ ควรจัดกิจกรรมสร้างความสมานฉันท์ระหว่างกันในห้องถิ่น เช่น ระหว่างองค์กร ศาสนา หน่วยงานภาครัฐและเอกชน โรงเรียน ควรมีการจัดตั้งคณะกรรมการเพื่อความสมานฉันท์ ทำหน้าที่เชื่อมโยงเครือข่ายต่าง ๆ

บทสรุปข้อเสนอแนะจากการสัมภาษณ์ ประชาชนที่สามารถให้ข้อมูลในเรื่องการส่งเสริมศาสนา ศิลปะ และวัฒนธรรม และมีส่วนเกี่ยวข้องกับงานวิจัยในครั้งนี้ 6 คน

1) ด้านการเรียนรู้ สรุปลจากการศึกษาข้อมูลจากการสัมภาษณ์ พบว่า มีการส่งเสริมโดยดำเนินการสำรวจข้อมูลพื้นฐาน เกี่ยวกับประเพณี กิจกรรม และ วัฒนธรรมของแต่ละศาสนา เช่น หล่อเทียนพรรษา แห่เทียนพรรษา และทำเทียนพรรษาวัดต่าง ๆ เพื่อนำมาดำเนินการจัดสรรงบประมาณ การศึกษาอบรม สัมมนา เรื่องศาสนา ศิลปะ และวัฒนธรรมของท้องถิ่น โดยควรดำเนินการจัดหางบประมาณสนับสนุนจากหน่วยงานต่าง ๆ เพิ่มเติม ส่งเสริมให้ประชาชนเรียนรู้ด้านศาสนา ศิลปะ และวัฒนธรรมเป็นไปตามภารกิจที่ตั้งไว้ทุกอย่าง และทางควรเข้าพบปะกับประชาชนในด้านการเรียนรู้ด้านต่าง ๆ

2) ด้านการมีส่วนร่วม สรุปลจากการศึกษาข้อมูลจากการสัมภาษณ์ พบว่า สนับสนุนการฝึกอบรม ศึกษาดูงาน ในกิจกรรมประเพณีของชุมชน แสวงหาความร่วมมือจากหน่วยงานภาครัฐ และเอกชน เพื่อระดมความคิดการส่งเสริมศาสนา ศิลปะ และวัฒนธรรม จาริตประเพณีและภูมิปัญญาท้องถิ่น ส่งเสริมประชาชนให้มีส่วนร่วมทำนุบำรุงศาสนา ศิลปะ และวัฒนธรรม เป็นประเพณีของท้องถิ่นประจำปีทุก ๆ ปี และควรมีการรณรงค์ส่งเสริมให้ประชาชนทุกเพศทุกวัยเห็นความสำคัญและเข้าร่วมกิจกรรมเหล่านี้ เพราะเขาได้ถือปฏิบัติกันมา

3) ด้านการสร้างเครือข่าย สรุปลจากการศึกษาข้อมูลจากการสัมภาษณ์ พบว่า ส่งเสริมให้ประชาชนสร้างเครือข่ายในด้านการเรียนรู้และทำกิจกรรมทางศาสนา ศิลปะ และวัฒนธรรมตามภารกิจไว้ได้ดีพอสมควร โดยให้จัดตั้งเครือข่ายอย่างจริงจังและจริงใจให้มีกฎระเบียบบังคับเป็นรูปธรรม ควรจัดสรรงบประมาณอย่างเป็นธรรมเพื่อจะได้ทั่วถึงที่เน้นในด้านการอนุรักษ์ภูมิปัญญาและวัฒนธรรมประเพณีไทย ซึ่งการสร้างเครือข่ายจะทำให้เกิดเกาะป้องกันไม่ให้เกิดเป็นทาสวัฒนธรรมภายนอก และควรมีการประสานความร่วมมือแบบบูรณาการ และสร้างเครือข่ายที่เพื่อการอนุรักษ์ภูมิปัญญา และวัฒนธรรม

4) ด้านการอยู่ร่วมกันอย่างสมานฉันท์ สรุปลจากการศึกษาข้อมูลจากการสัมภาษณ์ พบว่า ประชุมหารือร่วมกับผู้นำชุมชน หัวหน้าครอบครัว นายกองค์การบริหารส่วนตำบล ประธานสภา สมาชิกสภา หัวหน้าส่วนการคลัง หัวหน้าส่วนโยธา พัฒนาชุมชน และ นักวิชาการศึกษาต่าง ๆ ในการแก้ปัญหาของชุมชน ส่งเสริมการปรองดองและสมานฉันท์ และสังคมอยู่กันอย่างเอื้ออาทร ทำกิจกรรมร่วมกับเพื่อนบ้าน เพื่อสร้างความสงบสุข สามัคคี ช่วยเหลือเกื้อกูลกันให้เป็นไปตามหลักศาสนาของตนเอง ดำเนินการตามแนว

ทางการจัดทำมาตรฐานการส่งเสริมศาสนา ศิลปวัฒนธรรม และจารีตประเพณีท้องถิ่น ควร มีการตั้งกฎข้อบังคับระเบียบของหมู่บ้านเพื่อป้องกันปัญหาที่จะเกิดขึ้น

อภิปรายผล

การวิจัยเรื่อง “ความคิดเห็นของประชาชนที่มีต่อการส่งเสริมศาสนา ศิลปะ และ วัฒนธรรมขององค์การบริหารส่วนตำบลในอำเภอปากพนัง จังหวัดนครศรีธรรมราช ” ผู้วิจัยได้นำผลที่พบจากการวิจัย มาอธิบายเชื่อมโยงกับทฤษฎี แนวคิด และงานวิจัยที่ เกี่ยวข้องในประเด็นดังต่อไปนี้

ผลการศึกษาความคิดเห็นของประชาชนที่มีต่อการส่งเสริมศาสนา ศิลปะ และ วัฒนธรรมขององค์การบริหารส่วนตำบลในอำเภอปากพนัง จังหวัดนครศรีธรรมราช โดยรวมทั้ง 4 ด้าน อยู่ในระดับมาก อภิปรายได้ว่า องค์การบริหารส่วนตำบลให้ความสำคัญ กับการส่งเสริมศาสนา ศิลปะ และวัฒนธรรมโดยการสนับสนุนงบประมาณ วัสดุ อุปกรณ์ และการส่งเสริมทางวิชาการ โดยสำรวจข้อมูลพื้นฐาน เกี่ยวกับประเพณี กิจกรรม วัฒนธรรมของแต่ละศาสนา วัสดุ อุปกรณ์ที่จำเป็นต้องใช้ การจัดฝึกอบรมและศึกษาดูงาน เพื่อนำมาเป็นข้อมูลในการจัดสรรงบประมาณให้เกิดความเป็นธรรม ทัวถึง และจัดทำระบบ ข้อมูลพื้นฐานทางวัฒนธรรม อย่างเป็นระบบ ทันสมัย ครบถ้วน ครอบคลุมข้อมูลที่จำเป็น มีศูนย์กลางรวบรวมข้อมูลและการจัดเก็บอย่างต่อเนื่อง และควรมีการเชื่อมโยงเครือข่าย ฐานข้อมูลของแต่ละท้องถิ่นเพื่อความสะดวกในการเข้าถึง และการใช้ประโยชน์จาก ฐานข้อมูลกรมส่งเสริมการปกครองท้องถิ่นกระทรวงมหาดไทย แต่อย่างไรก็ตามในการ ดำเนินงานที่ผ่านมา พบว่าปัญหาส่วนใหญ่เกิดจากงบประมาณไม่เพียงพอ ทำให้การ สนับสนุนวัสดุและอุปกรณ์ไม่เพียงพอ การขาดบุคลากรที่มีความรู้ความสามารถ สำหรับ แนวทางแก้ไขสามารถทำได้โดยมีการประชุมหารือร่วมกันกับชุมชนในการส่งเสริม สนับสนุน ศาสนา ประเพณี และวัฒนธรรมมากขึ้น สอดคล้องกับงานวิจัยของศิริพร อรัญ มิตร ได้ศึกษาวิจัยเรื่อง “การศึกษาการดำเนินงานตามมาตรฐานการส่งเสริมศาสนา ศิลปะวัฒนธรรมและจารีตประเพณีท้องถิ่นของเทศบาลตำบลห้วยยาง อำเภอกระนวน จังหวัดขอนแก่น” พบว่า การดำเนินงานตามมาตรฐานการส่งเสริมศาสนา ศิลปะ วัฒนธรรม และจารีตประเพณีท้องถิ่นของเทศบาลตำบลห้วยยาง อำเภอกระนวน จังหวัดขอนแก่น โดยรวมอยู่ในระดับมาก (ศิริพร อรัญมิตร, 2554)

เมื่อพิจารณาเป็นรายด้าน ได้แก่ ด้านการเรียนรู้ พบว่า ประชาชน มีความคิดเห็น ต่อการส่งเสริมศาสนา ศิลปะ และวัฒนธรรมขององค์การบริหารส่วนตำบลในอำเภอปาก พนัง จังหวัดนครศรีธรรมราช มีค่าแปลผล อยู่ในระดับมาก ทั้งนี้อภิปรายได้ว่า ทางองค์การ บริหารส่วนตำบลได้ให้ความสำคัญกับการส่งเสริมการเรียนรู้ในเรื่องศาสนา ศิลปะ และ

วัฒนธรรม โดยเฉพาะของท้องถิ่นตัวเอง โดยการสร้างความเข้าใจในวัฒนธรรมและจัดเวทีแลกเปลี่ยนความคิดเห็นอย่างสม่ำเสมอในรูปแบบของการประชุมสัมมนาร่วมกันของกลุ่มต่าง ๆ ที่เกี่ยวข้อง มีการรวบรวมข้อมูลข่าวสาร ความรู้ การส่งเสริมการวิจัย สังเคราะห์การวิจัย และผลการวิจัยเพื่อการพัฒนาให้ดีขึ้นสอดคล้องกับงานวิจัยของนาริมัน กาเจ ได้ศึกษาวิจัยเรื่อง “องค์การบริหารส่วนตำบลกับการส่งเสริมศิลปะพื้นบ้าน “ลิเกฮูลู” ของชาวไทยมุสลิมในท้องถิ่น กรณีศึกษาองค์การบริหารส่วนตำบลเรียง อำเภอ รือเสาะ จังหวัดนราธิวาส” พบว่า องค์การบริหารส่วนตำบลเรียงมีบทบาทในการส่งเสริมศิลปะพื้นบ้านลิเกฮูลูในท้องถิ่นโดยได้นำมาตรฐานการส่งเสริมศาสนา ศิลปะ วัฒนธรรม และจารีตประเพณี มาปรับใช้ ในด้านการเรียนรู้ อยู่ในระดับมาก ซึ่งสอดคล้องกับผลสัมฤทธิ์ที่ว่า ควรสำรวจข้อมูลพื้นฐาน เกี่ยวกับประเพณี กิจกรรม วัฒนธรรมของแต่ละศาสนาเพื่อนำมาดำเนินการจัดสรรงบประมาณ ส่งเสริมให้ประชาชนเรียนรู้ด้านศาสนา ศิลปะ และวัฒนธรรมเป็นไปตามภารกิจที่ตั้งไว้ทุกอย่าง และทางควรเข้าพบปะกับประชาชนในด้านการเรียนรู้ด้านต่าง ๆ (นาริมัน กาเจ, 2555)

ด้านการมีส่วนร่วม พบว่า ประชาชน มีความคิดเห็นต่อการส่งเสริมศาสนา ศิลปะ และวัฒนธรรมขององค์การบริหารส่วนตำบลในอำเภอปากพนัง จังหวัดนครศรีธรรมราช มีค่าแปลผล อยู่ในระดับมาก ทั้งนี้อภิปรายได้ว่า องค์การบริหารส่วนตำบลได้ทำการส่งเสริมและอนุรักษ์ศาสนา ศิลปะ และวัฒนธรรม จารีตประเพณี และภูมิปัญญาท้องถิ่น โดยมีจุดมุ่งหมายให้ประชาชนมีส่วนร่วมในกิจกรรมต่าง ๆ ของชุมชน สอดคล้องกับงานวิจัยของศิริพร อรัญมิตร ได้ศึกษาวิจัยเรื่อง “การศึกษาการดำเนินงานตามมาตรฐานการส่งเสริมศาสนา ศิลปะ วัฒนธรรม และจารีตประเพณีท้องถิ่นของเทศบาลตำบลห้วยยาง อำเภอกระนวน จังหวัดขอนแก่น” พบว่า การดำเนินงานตามมาตรฐานการส่งเสริมศาสนา ศิลปะ วัฒนธรรม และจารีตประเพณีท้องถิ่นของเทศบาลตำบลห้วยยาง อำเภอกระนวน จังหวัดขอนแก่น เมื่อพิจารณารายด้าน พบว่า ด้านการมีส่วนร่วม มีการจัดกิจกรรมหลักด้านศาสนาตามวันสำคัญโดยการประสานกับผู้นำศาสนาหรือผู้นำชุมชนในท้องถิ่น จัดกิจกรรมเพื่อเชื่อมความสัมพันธ์และความสมานฉันท์ด้านศิลปะ วัฒนธรรม และจารีตประเพณีท้องถิ่น เปิดโอกาสให้ชุมชนมีส่วนร่วมในการจัดทำแผนการส่งเสริมศาสนา ศิลปะ วัฒนธรรม และจารีตประเพณีท้องถิ่น ซึ่งสอดคล้องกับผลสัมฤทธิ์ที่ว่า ควรสนับสนุนการฝึกอบรม ศึกษาดูงาน ในกิจกรรมประเพณีของชุมชน ระดมความคิด สนับสนุนประชาชนให้มีส่วนร่วมทำนุบำรุงศาสนา ศิลปะ และวัฒนธรรม รณรงค์ส่งเสริมให้ประชาชนทุกเพศทุกวัยเห็นความสำคัญและเข้าร่วมกิจกรรมเหล่านี้ (ศิริพร อรัญมิตร, 2554)

ด้านการสร้างเครือข่าย พบว่า ประชาชน มีความคิดเห็นต่อการส่งเสริมศาสนา ศิลปะ และวัฒนธรรมขององค์การบริหารส่วนตำบลในอำเภอปากพนัง จังหวัด

นครศรีธรรมราช มีค่าแปลผล อยู่ในระดับมาก ทั้งนี้อภิปรายได้ว่า องค์การบริหารส่วนตำบลได้มีการส่งเสริมให้ชุมชนมีบทบาทในการแสวงหาความร่วมมือจากหน่วยงานต่าง ๆ ภายนอก ทั้งจาก หน่วยงานภาครัฐ เช่น องค์การบริหารส่วนจังหวัด พัฒนาชุมชน สภาวัฒนธรรมจังหวัดมหาวิทยาลัย หน่วยงานเอกชน เพื่อระดมความคิดและความช่วยเหลือช่วยในการหาแนวทางในการส่งเสริมวัฒนธรรม จารีตประเพณีและภูมิปัญญาท้องถิ่น สนับสนุนให้มีการรวมตัวกัน และสร้างเครือข่ายที่เน้นในด้านการอนุรักษ์ภูมิปัญญาและวัฒนธรรมประเพณีทางศาสนาที่สำคัญ สอดคล้องกับงานวิจัยของ กิจพัฒน์ อาหารสิริรัตน์ ได้ศึกษาวิจัยเรื่อง “บทบาทขององค์การบริหารส่วนตำบลและชุมชนในการส่งเสริมวัฒนธรรม จารีตประเพณี และภูมิปัญญาท้องถิ่น : กรณีศึกษา ไทยทรงดำ บ้านหัวเขาจีน หมู่ที่ 1 ตำบลห้วยยางโพน จังหวัดราชบุรี” พบว่า บทบาทขององค์การบริหารส่วนตำบลห้วยยางโพน (1) บทบาทตามหน้าที่ ที่กฎหมายกำหนดประกอบด้วย บทบาทในการประสานหน่วยราชการ/เอกชน คือ ได้ช่วยประสานงานกับหน่วยงานราชการที่เกี่ยวข้อง ประกอบด้วย สำนักงานวัฒนธรรมจังหวัด พัฒนาชุมชนอำเภอปากท่อ องค์การบริหารส่วนจังหวัด สำนักงานกองทุนสนับสนุนการสร้างเสริมสุขภาพ (สสส.) เพื่อขอสนับสนุนด้านงบประมาณ ด้านวิทยากร และด้านการบริหารจัดการศูนย์วัฒนธรรม ซึ่งสอดคล้องกับผลสัมภาษณ์ที่ว่า ส่งเสริมให้ประชาชนสร้างเครือข่ายในด้านการเรียนรู้และทำกิจกรรมทางศาสนา ศิลปะ และวัฒนธรรม จัดตั้งเครือข่ายอย่างจริงจังและจริงจังให้มีกฎระเบียบบังคับเป็นรูปธรรม ควรจัดสรรงบประมาณอย่างเป็นธรรม ควรมีการประสานความร่วมมือแบบบูรณาการ และสร้างเครือข่ายที่เพื่อการอนุรักษ์ภูมิปัญญา และวัฒนธรรม (กิจพัฒน์ อาหารสิริรัตน์, 2557)

ด้านการอยู่ร่วมกันอย่างสมานฉันท์ พบว่า ประชาชน มีความคิดเห็นต่อการส่งเสริมศาสนา ศิลปะ และวัฒนธรรมขององค์การบริหารส่วนตำบลในอำเภอปากพนัง จังหวัดนครศรีธรรมราช มีค่าแปลผล อยู่ในระดับมาก ทั้งนี้อภิปรายได้ว่า องค์การบริหารส่วนตำบลได้ส่งเสริมให้ประชาชนในท้องถิ่นอยู่ร่วมกับผู้อื่นในสังคมทุกระดับอย่างเอื้ออาทร สงบสุข และยั่งยืน มีกรอบแนวคิดที่ควรนำไปเป็นแนวทางจัดทำดัชนี ดังนี้การบูรณาการคุณค่าทางวัฒนธรรมที่หลากหลายให้เกิดประโยชน์เกื้อกูลต่อชุมชนการยอมรับความหลากหลายทางศาสนา ศิลปะ วัฒนธรรม และจารีตประเพณีท้องถิ่นซึ่งกันและกันการซึมซับวัฒนธรรม และจารีตประเพณีท้องถิ่นที่สอดคล้องกับวิถีชีวิตของประชาชนในท้องถิ่น สอดคล้องกับงานวิจัยของนารัมภ์ กาเจ ได้ศึกษาวิจัยเรื่อง “องค์การบริหารส่วนตำบลกับการส่งเสริมศิลปะพื้นบ้าน “ลิเกฮูลู” ของชาวไทยมุสลิมในท้องถิ่น กรณีศึกษาองค์การบริหารส่วนตำบลเรียง อำเภอเรือเสาะ จังหวัดนราธิวาส” พบว่า ลิเกฮูลูเป็นการแสดงในจังหวัดชายแดนภาคใต้ ลักษณะการขับร้องเป็นการร้องเพลงพร้อมเคลื่อนไหวท่าทางตาม

จังหวัดลพบุรี องค์กรการบริหารส่วนตำบลเรียงมีบทบาทในการส่งเสริมศิลปะพื้นบ้าน ติชฎุในท้องถิ่น พบว่า ด้านการอยู่ร่วมกันอย่างสมานฉันท์ ได้สนับสนุนให้มีการนำศิลปะ พื้นบ้านมาเป็นเครื่องมือในการเสริมสร้างความสมานฉันท์แก่คนในท้องถิ่นผ่านกิจกรรมต่าง ๆ ซึ่งผลอยู่ในระดับมาก ซึ่งสอดคล้องกับผลสัมภาษณ์ที่ว่า ประชุมหารือร่วมกับผู้นำชุมชน หัวหน้าครอบครัว นายกองค์กรการบริหารส่วนตำบล ประธานสภา สมาชิกสภา หัวหน้าส่วน การคลัง หัวหน้าส่วนโยธา พัฒนาชุมชน และนักวิชาการศึกษาต่าง ๆ ในการแก้ปัญหาของ ชุมชน ส่งเสริมการปรองดองและสมานฉันท์ และสังคมอยู่กันอย่างเอื้ออาทร ทำกิจกรรม ร่วมกันเพื่อนบ้าน เพื่อสร้างความสงบสุข สามัคคี ช่วยเหลือเกื้อกูลกันให้เป็นไปตามหลัก ศาสนาของตนเอง (นาริมัน กาเจ, 2555)

ผลการเปรียบเทียบความคิดเห็นของประชาชนที่มีต่อการส่งเสริมศาสนา ศิลปะ และวัฒนธรรมขององค์กรการบริหารส่วนตำบลในอำเภอปากพนัง จังหวัด นครศรีธรรมราช ที่มีเพศ อายุ ระดับการศึกษา อาชีพ และรายได้ต่อเดือนต่างกัน ดังนี้

1) ผลการวิจัยพบว่า ประชาชน ที่มีเพศต่างกัน มีความคิดเห็นต่อการส่งเสริม ศาสนา ศิลปะ และวัฒนธรรมขององค์กรการบริหารส่วนตำบลในอำเภอปากพนัง จังหวัด นครศรีธรรมราช โดยรวมทั้ง 4 ด้าน แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ทั้งนี้ อภิปรายได้ว่า ประชาชนที่เป็นเพศชาย มีความคิดเห็นต่อการส่งเสริมศาสนา ศิลปะ และ วัฒนธรรมขององค์กรการบริหารส่วนตำบลในอำเภอปากพนัง จังหวัดนครศรีธรรมราช มากกว่าประชาชนที่เป็นเพศหญิง ผลการวิจัยเป็นไปตามสมมติฐานที่ตั้งไว้ สอดคล้องกับ งานวิจัยของศุภชาติ บุญยะเพ็ญ ได้ศึกษาวิจัยเรื่อง “แนวทางการมีส่วนร่วมของประชาชน ในการส่งเสริมวัฒนธรรมท้องถิ่นตำบลเขาทอง อำเภอพยุหะคีรี จังหวัดนครสวรรค์” ผล การเปรียบ พบว่า การดำเนินการส่งเสริมวัฒนธรรมท้องถิ่น ของคณะผู้บริหารองค์การ บริหารส่วนตำบลกับสมาชิกสภาองค์การบริหารส่วนตำบล โดยรวมและรายด้าน ที่มีเพศ ต่างกัน แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติระดับ .05 (ศุภชาติ บุญยะเพ็ญ, 2556)

2) ผลการศึกษาวินิจฉัยพบว่า ประชาชน ที่มีอายุต่างกัน มีความคิดเห็นต่อการ ส่งเสริมศาสนา ศิลปะ และวัฒนธรรมขององค์กรการบริหารส่วนตำบลในอำเภอปากพนัง จังหวัดนครศรีธรรมราช โดยรวมทั้ง 4 ด้าน แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 เป็นไปตามสมมติฐานที่ตั้งไว้ ทั้งนี้อภิปรายได้ว่า กลุ่มคนอายุน้อย ๆ จะมีความสนใจ เรียนรู้ในเรื่องศาสนา ศิลปะ และวัฒนธรรม เพราะกลุ่มนี้มีความสนใจและอยู่ในวัยที่ยาก ศึกษา ทำกิจกรรมเพื่อชุมชน มากกว่ากลุ่มที่มีอายุมากขึ้น มีเวลาน้อย ด้วยว่าต้องดูแล ครอบครัว ประกอบอาชีพของตนเอง หารายได้เลี้ยงปากเลี้ยงท้องของตนเอง ทำให้เกิด ความแตกต่าง สอดคล้องกับงานวิจัยของศุภชาติ บุญยะเพ็ญ ได้ศึกษาวิจัยเรื่อง “แนว ทางการมีส่วนร่วมของประชาชนในการส่งเสริมวัฒนธรรมท้องถิ่นตำบลเขาทอง อำเภอ

พยุหะคีรี จังหวัดนครสวรรค์” ผลการเปรียบเทียบว่า การดำเนินการส่งเสริมวัฒนธรรมท้องถิ่น ของคณะผู้บริหารองค์การบริหารส่วนตำบลกับสมาชิกสภาองค์การบริหารส่วนตำบล โดยรวมและรายด้าน ที่มีอายุต่างกัน แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติระดับ .05 (ศุภชาติ บุญยะเพ็ญ, 2556)

3) ผลการวิจัยพบว่า ประชาชน ที่มีระดับการศึกษาต่างกัน มีความคิดเห็นต่อการส่งเสริมศาสนา ศิลปะ และวัฒนธรรมขององค์การบริหารส่วนตำบลในอำเภอปากพนัง จังหวัดนครศรีธรรมราช โดยรวมทั้ง 4 ด้าน แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ผลการวิจัยเป็นไปตามสมมติฐานที่ตั้งไว้ ทั้งนี้สรุปได้ว่า ความต่างของระดับการศึกษา มีผลต่อความคิด ความอ่าน และสติปัญญาของบุคคลแตกต่างกัน และด้วยว่ากลุ่มคนประถมศึกษา เป็นกลุ่มที่ต้องการให้องค์การบริหารส่วนตำบลส่งเสริมความเป็นอยู่ตามประเพณีท้องถิ่น ที่มีการแบ่งปัน ช่วยเหลือแบ่งปันกันในชุมชนตามหลักพระพุทธศาสนา ซึ่งต่างกับผู้มีการศึกษาสูงขึ้น บางคนไปทำงานนอกพื้นที่ไม่ได้อยู่ในท้องถิ่น หรือเป็นผู้มาจากที่อื่น ทำให้ไม่ค่อยได้สนใจว่าความเป็นไปของชุมชนต้องประกอบด้วยความเชื่อ และประเพณีท้องถิ่น ที่สืบทอดกันจากรุ่นสู่รุ่น จึงทำให้เกิดความคิดเห็นแตกต่าง ซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยของของศุภชาติ บุญยะเพ็ญ ได้ศึกษาวิจัยเรื่อง “แนวทางการมีส่วนร่วมของประชาชนในการส่งเสริมวัฒนธรรมท้องถิ่นตำบลเขาทอง อำเภอพยุหะคีรี จังหวัดนครสวรรค์” ผลการเปรียบเทียบการส่งเสริมงานวัฒนธรรมท้องถิ่นขององค์การบริหารส่วนตำบล ในเขตอำเภอเมือง จังหวัดมหาสารคาม พบว่า การดำเนินการส่งเสริมวัฒนธรรมท้องถิ่น ของคณะผู้บริหารองค์การบริหารส่วนตำบลกับสมาชิกสภาองค์การบริหารส่วนตำบล โดยรวมและรายด้าน ที่มีระดับการศึกษาต่างกัน แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 (ศุภชาติ บุญยะเพ็ญ, 2556)

4) ผลการวิจัยพบว่า ประชาชน ที่มีอาชีพต่างกัน มีความคิดเห็นต่อการส่งเสริมศาสนา ศิลปะ และวัฒนธรรมขององค์การบริหารส่วนตำบลในอำเภอปากพนัง จังหวัดนครศรีธรรมราช โดยรวมทั้ง 4 ด้าน แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ผลการวิจัยเป็นไปตามสมมติฐานที่ตั้งไว้ ทั้งนี้สรุปได้ว่า ประชาชนที่มีอาชีพเกษตรกร/รับจ้าง เป็นกลุ่มคนที่อยู่ในพื้นที่จึงเห็นความสำคัญและเห็นด้วยต่อการส่งเสริมศาสนา ศิลปะ และวัฒนธรรมขององค์การบริหารส่วนตำบลมากกว่า ด้วยว่าอาจเป็นที่กลุ่มผู้ประกอบอาชีพเกษตรกร และรับจ้างตัดอย่าง หรือตัดปาล์มน้ำมัน เป็นผู้เกิดในพื้นที่ มีความผูกพันต่อชุมชน และศาสนา หรือประเพณีท้องถิ่นของตนเอง ทำให้เห็นว่าการบริหารจัดการส่วนตำบลหรือหน่วยงานของรัฐที่เกี่ยวข้อง เช่น มหาวิทยาลัย สำนักงานพระพุทธศาสนาจังหวัดควรดำเนินการส่งเสริมศาสนา ศิลปะ และวัฒนธรรมของท้องถิ่นอย่างต่อเนื่อง สอดคล้องกับงานวิจัยของศุภชาติ บุญยะเพ็ญ ได้ศึกษาวิจัยเรื่อง “แนว

ทางการมีส่วนร่วมของประชาชนในการส่งเสริมวัฒนธรรมท้องถิ่นตำบลเขาทอง อำเภอ พยุหะคีรี จังหวัดนครสวรรค์” ผลการวิจัยพบว่า การดำเนินการส่งเสริมวัฒนธรรมท้องถิ่น ของคณะผู้บริหารองค์การบริหารส่วนตำบลกับสมาชิกสภาองค์การบริหารส่วน ตำบล โดยรวมและรายด้าน ที่มีอาชีพต่างกัน แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติระดับ .05 (ศุภชาติ บุญยะพันธุ์, 2556)

5) ผลการวิจัยพบว่า ประชาชน ที่มีรายได้ต่อเดือนต่างกัน มีความคิดเห็นต่อการ ส่งเสริมศาสนา ศิลปะ และวัฒนธรรมขององค์การบริหารส่วนตำบลในอำเภอปากพนัง จังหวัดนครศรีธรรมราช โดยรวมทั้ง 4 ด้าน แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 กลุ่มรายได้ต่ำกว่า 5,000 บาท มีความคิดเห็นต่อการส่งเสริมศาสนา ศิลปะ และ วัฒนธรรมขององค์การบริหารส่วนตำบลในอำเภอปากพนัง จังหวัดนครศรีธรรมราช มากกว่ากลุ่มรายได้ 10,001-15,000 บาท มากกว่ากลุ่มรายได้ 5,000 -10,000 บาท และ มากกว่ากลุ่มรายได้ 15,001 บาทขึ้นไป ผลการวิจัยเป็นไปตามสมมติฐานที่ตั้งไว้ ทั้งนี้ อภิปรายได้ว่า ความต่างของรายได้ก็มีผลต่อระดับความคิดเห็นของประชาชนได้

ข้อเสนอแนะ

1. ข้อเสนอแนะเชิงนโยบาย

ความคิดเห็นของประชาชนที่มีต่อการส่งเสริมศาสนา ศิลปะ และวัฒนธรรมของ องค์การบริหารส่วนตำบลในอำเภอปากพนัง จังหวัดนครศรีธรรมราช โดยรวมทั้ง 4 ด้าน มี ค่าเฉลี่ยอยู่ในระดับมาก มีข้อเสนอแนะดังนี้ นายกองค์การบริหารส่วนตำบล และคณะ บริหาร ควรรักษาระดับมาตรฐานที่ดีนี้ไว้ และทำการส่งเสริมศาสนา ศิลปะ และวัฒนธรรม ให้มีความเจริญมากขึ้นไป โดย

1) ควรต้องอาศัยความร่วมมือของชุมชนและหน่วยงานที่เกี่ยวข้อง โดยชุมชนต้อง มีการรวมตัวกัน และสร้างเครือข่ายที่เน้นในด้านการอนุรักษ์ภูมิปัญญาและวัฒนธรรม ประเพณี

2) ต้องปรับปรุงในเรื่องของการจัดทำโครงการเพื่อของงบประมาณ พร้อมทั้งติด ประกาศไว้เพื่อความโปร่งใสในการดำเนินงาน และแสวงหาความร่วมมือจากหน่วยงานต่าง ๆ ภายนอก ทั้งจากหน่วยงานภาครัฐ และภาคเอกชน เพื่อระดมความคิด และความ ช่วยเหลือระหว่างกัน

3) ควรดำเนินการตามแนวทางการจัดทำมาตรฐานการส่งเสริมศาสนา ศิลปะ และวัฒนธรรม สนับสนุน และจัดสรรบุคลากรให้เพียงพอ มีการบริหารจัดการแผนงาน โดย ให้มีการพัฒนาอย่างเป็นระบบ และต่อเนื่องสร้างการมีส่วนร่วมกับชุมชน

ด้านการเรียนรู้ พบว่า ประชาชน มีความคิดเห็นต่อการส่งเสริมศาสนา ศิลปะ และวัฒนธรรมขององค์การบริหารส่วนตำบลในอำเภอปากพนัง จังหวัดนครศรีธรรมราช โดยรวม มีค่าเฉลี่ยอยู่ในระดับมาก มีข้อเสนอแนะดังนี้ นายกองค์การบริหารส่วนตำบล และคณะบริหาร ควรรักษาระดับมาตรฐานที่ดีนี้ไว้ และทำการส่งเสริมให้มีความเจริญมากขึ้นไป โดย

- 1) ควรมีการรณรงค์ประชาสัมพันธ์ให้ประชาชนเกิดการตื่นตัวและเห็นคุณค่าของศาสนา ศิลปะและวัฒนธรรมประเพณีของท้องถิ่นให้มากขึ้น
- 2) ควรสนับสนุนแหล่งเรียนรู้ทางวัฒนธรรมในชุมชนให้มากขึ้น
- 3) ควรส่งเสริมให้ประชาชนเข้าใจเรื่องศาสนา ศิลปะและวัฒนธรรมที่ถูกต้อง
- 4) ควรจัดทำป้ายประชาสัมพันธ์เกี่ยวกับวัฒนธรรมของท้องถิ่นที่ควรรักษาไว้
- 5) ควรจัดกิจกรรมที่ให้ความรู้เรื่องศาสนาให้มากขึ้น

ด้านการมีส่วนร่วม พบว่า ประชาชน มีความคิดเห็นต่อการส่งเสริมศาสนา ศิลปะ และวัฒนธรรมขององค์การบริหารส่วนตำบลในอำเภอปากพนัง จังหวัดนครศรีธรรมราช โดยรวม มีค่าเฉลี่ยอยู่ในระดับมาก มีข้อเสนอแนะดังนี้ นายกองค์การบริหารส่วนตำบล และคณะบริหาร ควรรักษาระดับมาตรฐานที่ดีนี้ไว้ และทำการส่งเสริมให้มีความเจริญมากขึ้นไป โดย

- 1) ควรส่งเสริมให้ประชาชนมีส่วนร่วมในการอนุรักษ์และพัฒนาพื้นที่ฟูและถ่ายทอดศิลปะและวัฒนธรรมท้องถิ่นมากขึ้น
- 2) ควรส่งเสริมให้ประชาชนมีส่วนร่วมในการจัดกิจกรรมการดำเนินงานเกี่ยวกับศาสนาและวัฒนธรรมของท้องถิ่นมากขึ้น
- 3) สนับสนุนการฝึกอบรม ศึกษาดูงาน ในกิจกรรมประเพณีของชุมชน แสวงหาความร่วมมือจากหน่วยงานภาครัฐ และเอกชน ส่งเสริมประชาชนให้มีส่วนร่วมทำนุบำรุงศาสนา ศิลปะ และวัฒนธรรม เป็นประเพณีของท้องถิ่นประจำปีทุก ๆ ปี
- 4) ควรมีการรณรงค์ส่งเสริมให้ประชาชนทุกเพศทุกวัยเห็นความสำคัญและเข้าร่วมกิจกรรมที่ทางองค์การบริหารส่วนตำบลจัดขึ้น

ด้านการสร้างเครือข่าย พบว่า ประชาชน มีความคิดเห็นต่อการส่งเสริมศาสนา ศิลปะ และวัฒนธรรมขององค์การบริหารส่วนตำบลในอำเภอปากพนัง จังหวัดนครศรีธรรมราช โดยรวม มีค่าเฉลี่ยอยู่ในระดับมาก มีข้อเสนอแนะดังนี้ นายกองค์การบริหารส่วนตำบล และคณะบริหาร ควรรักษาระดับมาตรฐานที่ดีนี้ไว้ และทำการส่งเสริมให้มีความเจริญมากขึ้นไป โดย

- 1) ควรสนับสนุนกลุ่มเครือข่ายต่าง ๆ เช่น กลุ่มศิลปหัตถกรรมผ้าบาติก กลุ่มรักษาภาษาท้องถิ่น กลุ่มทำเครื่องจักรสาน ฯลฯ

- 2) ควรสนับสนุนกิจกรรมส่งเสริมด้านศาสนาผ่านให้ผู้นำชุมชนในท้องถิ่น
- 3) ควรจัดให้มีหรือสนับสนุนการถ่ายทอดความรู้ด้านศาสนา ศิลปะ วัฒนธรรมท้องถิ่น ภูมิปัญญาและจารีตประเพณีระหว่างท้องถิ่น
- 4) ควรจัดให้มีหรือสนับสนุนการสร้างเครือข่ายข้อมูลและการแลกเปลี่ยนข้อมูลด้านศาสนา ศิลปะ วัฒนธรรมระหว่างท้องถิ่น
- 5) ควรมีการประสานความร่วมมือแบบบูรณาการ และสร้างเครือข่ายที่เพื่อการอนุรักษ์ภูมิปัญญา และวัฒนธรรมระหว่างท้องถิ่น

ด้านการอยู่ร่วมกันอย่างสมานฉันท์ พบว่า ประชาชน มีความคิดเห็นต่อการส่งเสริมศาสนา ศิลปะ และวัฒนธรรมขององค์การบริหารส่วนตำบลในอำเภอปากพนัง จังหวัดนครศรีธรรมราชโดยรวม มีค่าเฉลี่ยอยู่ในระดับมาก มีข้อเสนอแนะดังนี้ นายกองค์การบริหารส่วนตำบล และคณะบริหาร ควรรักษาระดับมาตรฐานที่ดีนี้ไว้ และทำการส่งเสริมศาสนา ศิลปะ และวัฒนธรรมให้มีความเจริญมากขึ้นไป โดย

- 1) ควรจัดให้มีหรือสนับสนุนหรือประสานกับหน่วยงานอื่นในการประชาสัมพันธ์เพื่อสร้างความสมานฉันท์ เช่น การประชาสัมพันธ์ตามสื่อต่าง ๆ
- 2) ควรจัดกิจกรรมสร้างความสมานฉันท์ระหว่างกันในพื้นที่เชื่อมโยงเครือข่ายต่าง ๆ โดยประชุมหารือร่วมกับผู้นำชุมชน หัวหน้าครอบครัว นายกองค์การบริหารส่วนตำบล ประธานสภา สมาชิกสภา หัวหน้าส่วนการคลัง หัวหน้าส่วนโยธา พัฒนาชุมชน และนักวิชาการศึกษาต่าง ๆ ในการแก้ปัญหาของชุมชน
- 3) ส่งเสริมการปรองดองและสมานฉันท์ และสังคมอยู่กันอย่างเอื้ออาทร โดยทำกิจกรรมร่วมกับเพื่อนบ้าน เพื่อสร้างความสงบสุข สามัคคี
- 4) ควรมีการตั้งกฎข้อบังคับระเบียบของชุมชนเพื่อป้องกันปัญหาที่จะเกิดขึ้นในอนาคต

2. ข้อเสนอแนะเพื่อการวิจัย

- 1) ควรศึกษาเรื่อง “ศึกษารูปแบบการดำเนินการปลูกฝังแนวทางการดำเนินชีวิตตามหลักความพอเพียงแบ่งปันและเอื้ออาทรต่อกันขององค์การบริหารส่วนตำบลในอำเภอปากพนัง จังหวัดนครศรีธรรมราช”
- 2) ควรศึกษาเรื่อง “การมีส่วนร่วมของประชาชนในการประชาสัมพันธ์การอยู่ร่วมกันอย่างสมานฉันท์ในชุมชนในอำเภอปากพนัง จังหวัดนครศรีธรรมราช”
- 3) ควรศึกษาเรื่อง “ศึกษารูปแบบการส่งเสริมให้ประชาชนได้เข้าใจวัฒนธรรมและประเพณีที่สอดคล้องกับวิถีชีวิตขององค์การบริหารส่วนตำบลในอำเภอปากพนัง จังหวัดนครศรีธรรมราช”

เอกสารอ้างอิง

- กรมส่งเสริมการปกครองท้องถิ่น. (2547). *พระราชบัญญัติสภาตำบลและองค์การบริหารส่วนตำบล พ.ศ. 2537 แก้ไขเพิ่มเติม ฉบับที่ 5 พ.ศ. 2546*. กรุงเทพมหานคร: สำนักพิมพ์ประสานมิตรจำกัด.
- กิจพัฒน์ อาทรสิริรัตน์. (2557). บทบาทขององค์การบริหารส่วนตำบลและชุมชนในการส่งเสริม วัฒนธรรม จารีตประเพณี และภูมิปัญญาท้องถิ่น : กรณีศึกษา ไทยทรงดำ บ้านหัวเขาเงิน หมู่ที่ 1 ตำบลห้วยยางโพน จังหวัดราชบุรี. ใน *รัฐศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาการปกครอง*. มหาวิทยาลัยรามคำแหง.
- นาริมัน กาเจ. (2555). องค์การบริหารส่วนตำบลกับการส่งเสริมศิลปะพื้นบ้าน “ลิเกฮูลู” ของชาวไทยมุสลิมในท้องถิ่นกรณีศึกษาขององค์การบริหารส่วนตำบลเรียง อำเภอรือเสาะ จังหวัดนราธิวาส. ใน *รัฐประศาสนศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาการปกครอง*. มหาวิทยาลัยขอนแก่น.
- ศิริพร อรัญมิตร. (2554). “การศึกษาการดำเนินงานตามมาตรฐานการส่งเสริมศาสนา ศิลปะ วัฒนธรรมและจารีตประเพณีท้องถิ่นของเทศบาลตำบลห้วยยาง อำเภอกระนวน จังหวัดขอนแก่น”. ใน *รัฐประศาสนศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาการปกครอง*. มหาวิทยาลัยขอนแก่น.
- ศุภชาติ บุญยะเพ็ญ. (2556). การส่งเสริมงานวัฒนธรรมท้องถิ่นขององค์การบริหารส่วนตำบล ในเขตอำเภอเมือง จังหวัดมหาสารคาม. ใน *วิทยานิพนธ์ปริญญาโท สาขาวิชานโยบายสาธารณะ*. มหาวิทยาลัยมหาสารคาม.
- สงศรี ชมภูวงศ์. (2554). *ระเบียบวิธีวิจัยทางสังคมศาสตร์*. นครศรีธรรมราช: มหาวิทยาลัยมหามกุฏราชวิทยาลัยวิทยาเขตศรีธรรมมาโคกราช.